

ganske overflødig. Det er en Forsigtighedsforanstaltning, som kunde være paa sin Plads — og vistnok ogsaa mange Gange er bleven brugt — i de Tider, da vi her i Landet levede under abnorme konstitutionelle Forhold, men det er en Forsigtighedsforanstaltning, man ikke har tænkt paa eller haft Øje for, den Gang Loven om Lovtidende blev vedtagen, ganske naturligt, fordi man den Gang levede og i lang Tid havde levet under normale politiske Forhold. Nu leve vi igen under normale politiske Forhold og have en Regering, som støtter sig til Flertallet i dette Ting. Derfor tror jeg heller ikke, der er nogen Grund til at følge det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe). Ganske vist vide vi, at han har Mistillid til den Regering, der for Øjeblikket sidder, men da Flertallet i dette Ting har Tillid til Regeringen, tror jeg, man godt kan lægge saadanne Spørgsmaals Afgørelse i den paa-gældende Ministers Haand.

Krabbe: Vore Love bør vi rettelig skrive saaledes, at de ere brugelige, hvad enten vi have Tillid eller Mistillid til det Ministerium, hvorunder de skulle benyttes, thi det er en given Sag, at hvor megen Fortrøstning man end kan have til, at en Regering sidder en vis Tid, er Loven sikkert af en større Livsvarighed end Ministeriet. Der er i de Bemærkninger, jeg fremsatte, ikke Spor af et Spørgsmaal om Tillid eller Mistillid til Ministeriet. Den højttærede Minister har fuldstændig Ret i, at jeg ikke nærer særlig Tillid til den nuværende Regering, men det ligger helt udenfor Diskussionen. Spørgsmaalet her er rent og bart konstitutionelt og har udelukkende det for Øje, at en Lov lever længere end et Ministerium, og at en Rigsdag, der giver en Lov, bør være betænkt paa at give den saaledes, at den er god under alle Forhold.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem er naturligvis berettiget til at haabe paa det nuværende Ministeriums hurtige Død, men jeg tror dog ikke, at dets Død vil indfinde sig, før det Spørgsmaal er afgjort, hvilken Dag dette Lovforslag — hvis det bliver vedtaget og stadfæstet — skal indføres i Lovtidende.

Krabbe: Dette sidste Forhold ligger ogsaa helt udenfor mine Betragtninger. Jeg har ikke givet nogen som helst Antydning af, hvor længe jeg mener, det nuværende Ministerium skulde leve. Jeg sagde

blot dette, at en Lov almindeligvis overlever det Ministerium, hvorunder den udgaaar.

Justitsministeren (Alberti): Det, der her er Tale om, er, hvorvidt man kan betro det nuværende Ministerium, navnlig den nuværende Justitsminister, at afgøre, hvornaar denne Lov skal træde i Kraft, derved, at det overlades til ham at bestemme Tidspunktet for Lovens Optagelse i Lovtidende. Der er altsaa hverken Spørgsmaal om Love i Almindelighed eller om, hvorledes denne Lov, naar den er traadt i Kraft, skal røgtes, men der er kun Tale om et Spørgsmaal, der vil faa sin Afgørelse indenfor en ret overskuelig Tid. Det er ud fra disse Synspunkter, mine sidste Bemærkninger maa ses.

Krabbe: Jeg gentager, at her er ikke mindste Spørgsmaal om Tillid eller Mistillid, ikke det allermindste!

Då ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Zahle: I Henhold til de Oplysninger, som ere faldne under 1ste Behandling af det foreliggende Lovforslag, skal jeg tillade mig at foreslaa, at det henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer, saa at de forskellige Tvivlspørgsmaal, som ere fremkomne under Debatten her i Salen, kunne komme til nærmere Overvejelse i et Udvalg.

Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): I Henhold til min tidligere Udtalelse vil jeg i Anledning af de Ytringer, der nu faldt fra det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), fraraade Henviisning til et Udvalg.

Zahle: Jeg vil tillade mig at gøre den Bemærkning, at det ikke er min Mening, at dette Forslag ikke skulde føres ligennem, hvis det henvises til et Udvalg. Det har Flertallet her i Tinget jo ogsaa altid i sin Magt at afgøre. Men der er under denne Debat rejst forskellige saglige Indvendinger mod Forslagets Affattelse og forskellige Tvivl om, hvorvidt dets Indhold paa alle Punkter bør være saa vidtrækkende som det er, og det er da naturligt, at man indrømmer en Udvalgsbehandling